

**РЕШЕНИЕ № 158****гр.Перник, 01.08.2008 г.****В ИМЕТО НА НАРОДА**

**Административен съд — Перник**, в публично заседание на двадесет и първи юли две хиляди и осма година, в състав:

**СЪДИЯ: Е.И.**

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 210/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

**Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.**

Делото е образувано по жалба на **"Въгледобив Бобов дол" ЕООД**,  
**със**

седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. "Св.Иван Рилски", №1, представлявано от Н.И.В.-управител, против решение № ТЗ-2/13.05.2008 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 117/31.01.2008 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

С атакуваното решение е призната за трудова, злополука станала на 28.12.2008 г. в рудник Бабино, гр.Бобов дол, при която е пострадал Л.К.М..

Дружеството жалбоподател поддържа становище за незаконосъобразност на решението, тъй като административният орган при постановяването му не се е съобразил с установената по преписката фактическа обстановка и неправилно е квалифицирал увреждането като трудова злополука.

**Ответника по жалбата - ТП на НОИ** чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли, съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

**Заинтересованата страна Л.К.М.** редовно и своевременно призован не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по оспорването.

**Административен съд - Перник**, след като се запозна с писмените доказателства приложени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

За трудова злополука разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО счита всяко внезапно увреждане на здравето станало по време и във връзка, или по повод извършваната работа, както и при всяка работа извършвана в полза на предприятието, когато е причинена неработоспособност или смърт.

Спорът между страните, в конкретният случай, се свежда до това дали злополуката е настъпила при условията на чл.55, ал.1 от КСО и в този смисъл трябва да бъде извършен анализ на правната разпоредба. Фактическият състав на трудовата злополука според предвиденото в закона съдържа следните елементи: наличие на внезапно увреждане на здравето, внезапното увреждане на здравето да е причинило неработоспособност или смърт, това увреждане на здравето да е станало през време и

във връзка или по повод на извършваната работа , както и при всяка друга работа извършвана в интерес на предприятието.

Фактическата обстановка по настъпване на увреждането се установява от административната преписка по следния начин:

Пострадалият Л.К.М. е работил в "Въгледобив- Бобов дол" ЕООД, рудник "Бабино", гр. Бобов дол от 1994 г. поради което осигурителни отношения между него и работодателя са налице. Към 28.12.2007 г. е заемал длъжност "замерчик отчетник" в рудника при едносменен режим на работа, с осем часов работен ден.

Съгласно длъжностната характеристика основните му функции , задължения и отговорност се състоят в изпълнение на следните дейности: вземане на проби от работните места по самостоятелна преценка и обработването им , нанасяне върху скица местата от където са взети пробите , зарисуване на работното място, маркиране на проби изготвяне на първична документация на работните места, съставяне на геоложки планове и разрези , контрол за правилно разполагане , вземане и обработване на геоложки проби, изпълнение на по сложни ръчни операции с помощта на уреди и инструменти за които трябва да полага грижи да са в изправен вид.

В деня на увреждането — 28.12.2007 г. Л.М. е бил на работа и изпълнявал служебните си задължения в отдел "ГМО".

В късния следобед заедно със свои колеги се събрали да пият кафе и разговаряли в отдела. Между Венцислав Недков-геолог в рудника и М. възникнал спор , който продължил с ругатни и обиди и се превърнал във физическа разправа. Недков нанесъл удар с юмрук в лицето на М. , който паднал на земята. Според обясненията му след това са му били нанесени и ритници в гърдите. Колегите присъствали на свадата се опитали да ги разтърват, но безуспешно. След намесата на други работници и служители скандала бил предотвратен и М. си тръгнал със служебния транспорт.

Пострадалият Л.М. \*\*\* декларация за трудова злополука с вх. № 965 от 07.02.2008 г.

Според медицинските документи увреждането се изразява в "открита рана на устата и фрактура на седмо ребро с увредени части на тялото: лице и гръден кош-ребро".

След спазване на административната процедура по установяване на фактическата обстановка длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО със свое разпореждане №117/31.03.2008 г. е признало увреждането на Л.М. за трудова злополука , като е приело че при възникване на спор свързан с работата , между пострадения и негов колега се стига до саморазправа между двамата. Пострадения е получил контузия на главата и фрактура на седмо ребро в ляво. Длъжностното лице въз основа на представените документи-медицински и обясненията на участниците и свидетелите на конфликта, е приело също така, че злополуката е станала през време и по повод извършваната работа и е довела до временна неработоспособност на пострадалото лице.

Разпореждането е обжалвано по административен ред на основание чл.117, ал.2 от КСО от Въгледобив Бобов дол ЕООД пред Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и е потвърдено с решение № ТЗ-2 от 13.05.2008 г. И с това решение административният орган приема,че злополуката е трудова , тъй като причините за възникването ѝ са "проведеният на чаша кафе разговор между колеги свързан с работата". Отново при квалифицирането на злополуката се акцентира върху обстоятелството, че разговора между участниците в инцидента е във връзка с работата.

С оглед установената по горе фактическа, която не е спорна между страните е видно,че са налице два от елементите на фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО -

внезапно увреждане на здравето , което от своя страна е причинило неработоспособността на пострадалият.

Спорно е осъществяването на третият елемент от фактическият състав - дали увреждането е станало през време или във връзка и по повод на извършваната работа или при извършване на всяка работа в полза на предприятието.

От показанията на участниците в инцидента и присъствалите лица е установено, че спора не е възникнал по време на конкретно изпълнение на служебните задължения, а напротив навсякъде се посочва ,че в края на работния ден колегите са пиели кафе и разговаряли в отдел "ГМО".

Видно е, че спора между М. и Недков е възниквал по време когато не са били ангажирани с обичайната си трудова дейност. Описанието на разменените между тях реплики навежда на извода ,че е налице личностен конфликт , който не може да бъде свързан с осъществяване на трудовите задължения на лицата.

Само наличието на увреждане на здравословното състояние не е винаги трудова злополука. Изисква се това увреждане да е станало през време на работата. Но и това обстоятелство не е достатъчно, може даден работник да е получил увреждане на здравословното състояние през време на работа , което да е довело до временна неработоспособност , но това увреждане няма да се счита за трудова злополука , макар и да е станала през време на работа , ако то не е получено във връзка и по повод извършваната работа.

Личностния конфликт по повод това кой и как изпълнява трудовите си задължения не осъществява третият необходим елемент от фактическия състав на трудовата злополука. Ето защо макар и станала през работно време злополуката не е настъпила във връзка и по повод на работата , защото е причинена от конкретен конфликт на личностна основа. В този смисъл решението на административният орган, с което злополуката е квалифицирана като трудова е неправилно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно и не следва да бъде уважавано.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд - Перник

### ***РЕШИИ :***

**ОТМЕНЯ** решение № ТЗ-2/13.05.2008 г. на ръководителя на ТП на ПОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 117/31.03.2008 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е прието ,че станалата злополука с Л.К.М. за трудова по чл.55, ал.1 от КСО, тъй като същата е станала през време и по повод на извършваната работа , като е довела до временна неработоспособност на пострадалото лице.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

**СЪДИЯ:**